

STATISTA

nr. 2 - 2006
juni

– et blad fra Finnmark revy- og teaterverksted

Et litt rufsete år

Finnmark revy – og teaterverksted tar i likhet med mange andre sommerferie i disse tider. Men i motsetning til mange andre vet vi ikke helt hvordan det blir i fortsettelsen. Finnmark fylkeskommune vil før sommeren komme med signaler på hvordan man stiller seg til en eventuell fast etablering av verkstedet og hva man eventuelt er villig til å satse av penger. Men ikke før under endelig budsjettbehandling oppunder jul vil vi få et endelig svar på problemstillingen.

Året som har gått har dessverre vært litt rufsete og vi har hatt litt uflaks med begivenhetenes gang. Vi hadde tre hovedpunkter på programmet og har brakt ett av dem i havn så langt.

Samarbeidet med HATS om kurs for å bidra til utdanning av barne – og ungdomsteaterinstruktører har vært veldig vellykket. To store kurs med høghskolenivå i sitt innhold var fulltregnet og ble mottatt av deltagerne og kursholderne med stor entusiasme. Dette er en vei å gå som er fruktbar og har noe for seg.

Barne – og ungdomsteaterfestivalen vår som skulle vært avholdt i mai er utsatt til høsten. FRTV og Samovarteateret har planene klare for denne festivalen. Men etter at kulturhuset Malmklang brant i fjor vinter har Samovar slitt med å komme seg inn i midlertidige lokaler. Sist vinter åpnet de scene 2 i det gamle svømmebassenget, men fikk

Ingen revymølje på gjengen i Revykameratan denne gang

beskjed etter vært at bygget ikke kunne godkjennes for teaterbruk før visse utbedringer ble foretatt. Dette innebar at festivalen ikke kunne arrangeres som planlagt og ble altså utsatt til høsten.

Revyfølja var det tredje punktet vårt på agendaen denne sesongen. I samarbeid med Revykameratan i Vadsø inviterte vi før jul alle voksne revyilag til en ny

møteplass for revylivet i fylket. Ideen syns både vi og Revykameratan var god, nemlig å samle revyfolket på en litt annerledes måte der det å lage en forestilling **sammen** skulle være poenget. Responsen fra revylagene var skuffende og førte til at det hele ble lagt på is inntil videre.

Til tross for disse besværlighetene mener jeg at FRTV har en viktig rolle å spille, og vil kunne være en pådriver for utviklingen av mange fruktbare prosjekter som vil komme det sceniske liv i Finnmark til gode. Rollen og posisjonen et sånt verksted vil kunne ha er unik, ikke som noen som skal ”bosse” og ”regjere”, men som medspiller, samarbeidspartner og pådriver. Det vil imidlertid kreve betydelig større økonomisk innsats i tiden fremover, noe i første rekke fylket må stå for.

GOD SOMMER!

Hilsen Øystein Skårset,
prosjektleder

God Sommer!

Som leder av styringsgruppa i prosjektet "Finnmark Revy og Teaterverksted" vil jeg benytte anledningen til å ønske alle som leser STATISTA en riktig god sommer. Prosjektet tar sommerferie uten å helt vite hva den videre skjebnen til verkstedet blir. Dette skal avgjøres av fylkestinget under budsjettbehandlingen for 2007. Dermed er den treårige prosjektperioden inne i en ny fase, hvor fylkets økonomi i stor grad vil avgjøre verkstedets videre skjebne. Det er ikke til å stikke under en stol at et årlig bidrag fra fylkeskommunen på kr

218 000 ikke har vært tilstrekkelig for å utføre alle oppgaver og utfordringer, og framtiden må derfor basere seg på en bedre økonomisk plattform. Nordkapp kommune kan ikke strekke seg lengre for å finansiere et fylkeskommunalt prosjekt. Nå er det på tide at dette kommer i faste, etablerte former. Styreleder og prosjektleder har hatt møte med styret for Kultur, næring og samferdsel (KNS) i forbindelse med hva verkstedet driver med og hva som vil avgjøre framtiden. Styrets leder har også tatt opp saken med vår fylkesordfører og

fylkesrådmann. Alle parter er dermed orientert.

I tillegg har man vært aktiv mot ulike samarbeidspartnere i det private næringslivet. Spesielt skal Sparebanken NordNorge ha ros for sine bidrag. Nå retter vi også fokus mot olje og gassaktiviteten i Barentshavet for å sjekke mulighetene til å hente framtidig delfinansiering fra aktørene der. Vi håper derfor at de som ønsker en videre fortsettelse av verkstedet gir sine klare meldinger om det.

Stig Hansen
Leder styringsgruppa

En Midsommernatts drøm i Tana

Av Karen Therese Ugelvik

I vinter har Tana kulturskole hatt et stort prosjekt på gang som har involvert så å si alt som kan krype og gå av både barn, ungdom og voksne tilknyttet skolen. De hadde satt seg fore å sette opp intet mindre enn William Shakespears "En midsommernatts drøm". Her forteller en av hovedrolleinnhaverne, Karen Therese Ugelvik, litt om hvordan det hele opplevdes.

Da vi i ungdomsdramagrappa fikk vite at vi skulle spille hovedrollene i En midsommernattsdrøm, fikk vi verken utdelt manus eller roller. Det første vi skulle gjøre, var å sette oss

inn hver av rollene, og improvisere frem følelser og replikker. Ettersom vi bare var fire i ungdomsdramagrappa, måtte vi få tak i flere skuespillere. Tidligere medlemmer av dramagrappa ble kontaktet, og vi satt igjen med en fin, entusiastisk gjeng.

Da rollene skulle deles ut, var det lagt opp til at kvinner skulle spille menn, og omvendt. Dette forslaget møtte motstand i grappa, så alle holdt på kjønnene sine. Bortsett fra Puck, han/hun er stadig like usikker på både kjønn og seksualitet.

Kostymene vi brukte, var for det meste lånt av Beivvås. Det gjør noe med rollene når man får kostymer på. Korsetter, ballkjoler og store kapper. Vi hadde sminkekurs med Elbjørg

Mathisen. Sminken er viktig, så man ikke ser så bleik ut i lyset fra lyskasterne.

Generalprøven

Det sies at det skal gå galt på generalprøven, men vår generalprøve gikk så dårlig at det var bekymringsverdig. Lydproblemer, bråk bak scenen, skuespillere som ikke var på plass når de skulle på scenen, og lite liv i skuespillerne for øvrig. Etter forestillingen var det tid

for feedback. De små alvene først. Flere av skuespillerne legger seg ned på scenen. Så var det musikerne. Resten legger seg ned, og etter hvert er det arbeidernes tur å få tilbakemelding, for det til sist er vår

scenen, musikken begynner, og showet er i gang.

... Det utrolige skjer. Generalprøven og de harde tilbakemeldingene fra i går, gjorde altså inntrykk; Premieren går som en (midsommernatts)drøm! Alt går som det skulle. Replikker som var glemte i går, kom plutselig tilbake. Scenen lyste av den positive energien vi to timer i forveien, under oppvarmingen, hentet ned fra universet, og spredte ut i rommet.

På rådhuset fikk vi pizza, saft, og diplomer. Men det kanskje viktigste av alt, var applausen vi fikk når vi mottok diplomene. Å få trampeklapp og jubel av sine kollegaer, er noe alle burde fått oftere. Det ville i aller høyeste grad virke styrkende, både på selvtillit og vennskapsbånd.

2. og 3. forestilling

Som ventet, etter en fantastisk premiere, tok vi det rolig og fint i 2. forestilling, altså mindre energi, innlevelse og stemmebruk. 3. og siste forestilling var bedre. Det var rart å motta den siste applausen, vaske av sminken og ta av kostymet for siste gang, pakke det ned og sende det tilbake til Beavivås. Den rare, lille teaterverdenen vi har levd i de siste månedene, er plutselig ikke her mer. Skuespillerne tar ferie, og etter det flytter de fire eldste av oss. Vi skal begynne på videregående skoler, og forlater kulturskolen, med mange år og utallige oppsetninger bak oss. Det er trist. Ikke at vi skal oppleve nye ting i den store verden, men alt det gamle vi må legge bak oss.

En Midsommernattsdrøm er nok det beste vi har gjort, etter min mening. Vi har gjort vårt beste, og mine kollegaers skuespillerprestasjoner har imponert meg stort. Det har vært interessant og se scene etter scene utvikle seg, og også at vi, som skuespillere, har fått utviklet oss til et nivå og en profesjonalitet vi aldri har nådd før. Det er nesten sånn at vi kan si at vi er ekte, velutdannede skuespillere.

tur.

Vi ligger halvt i ørnska, oppå hverandre på scenen. Følger med på det som blir sakt med ett øre. <<Blikkontakt, stemme, stemme, og stemme!>> sier Ebba klart og tydelig, så alle skal forstå. Vi forstår. Men vi er pent nødt til å bli liggende i drøye femti minutter, før vi kan gå og skifte. Dette var den kjedeligste delen ved dette prosjektet; All ventingen. Alt småplukket.

- Men det er selvfølgelig en nødvendighet.

Premieren

Vi sitter på skolebussen, på vei opp til Tana bru. Herma, Helena, og Hertuginnens hår er gjort nesten ferdig på skolen. Noen snakker om alt og ingenting foran i bussen, andre over på replikker. Tviholder rundt

manuset, ser opp i taket på bussen, mumler replikkene hurtig og lavt for seg selv. Noen ser ut av vinduet, og noen spiser på matpakka de har med seg.

Vi kommer fram til Brua klokka 1500. Mange er kommet til Miljøbygget allerede. Snart er oppvarmingen i gang. Vi springer opp og ned trapper, tar sit-ups, og varmer opp stemmen. Puster inn gjennom nesa, ut gjennom munnen. Etter en liten prat, går alle ned i garderoben. Hår skal settes opp, alle skal sminkes, og kostymer skal på. Da det er fem minutter igjen, ser alt til å være under kontroll. Vi synger "Har du hørt historien om de tre små fisk?", yndlingsoppvarmingssangen vår, både mørkt og lyst. Publikum sitter i salen. Vi går opp og setter oss bak

En revyestor i Alta

Odd Rune Hansen har brukt mye av sitt liv så langt på revy. I 25 år har Altaværingen stått på scenen, gjort seg til og underholdt et stort publikum.

På et tidspunkt vurderte han å gjøre det til en permanent levevei. Det ble med tanken.

Det er nådeløst å være komiker. Det er vel få yrker man blir like lett avslørt i som komikeryrket. Er man ikke morsom, så er man ikke morsom. Jeg fant ut at jeg ikke klarte å være morsom kun for penger. Det følte ikke riktig. Jeg trives mye bedre med å ta de oppdragene jeg vil og ellers livnære meg med min egen snekkerbedrift. I et lite miljø som Alta - og for så vidt hele Finnmark - er det i tillegg fort gjort å bruke seg opp. Markedet er ikke så stort. Og det er grenser for hvor mange ganger det er morsomt å høre den samme vitsen om igjen.

Odd Rune er en praktiker, både som snekker og i sin omgang med revyfaget. Med unntak av noen HATS - kurs og kurs i forbindelse med revyfestivalen på Høylandet er han selvlært. Han skriver ikke tekster, bare små stikkord på en haug med gule lapper.

Jeg liker å lage det jeg framfører ved å spille det ut. Min greie er ikke å sitte med store, hvite, tomme ark jeg skal fylle med morsom tekst. Jeg må være aktiv på gulvet og teste det ut i praksis. En teknikk jeg bruker mye er å ta utgangspunkt i ulike karakterer/figurer eller kjente personer og plassere dem i tid og sted som egentlig er helt fremmed for disse figurene.

Å tenke ut en handling ut fra uvante settinger er for min del en fruktbar arbeidsmetode. Det er en kjent sak at vår ordfører ikke er spesielt stø i språk. Hva skjer når han da skal

være lærer på språkskole? Bare for å ta et fritt valgt eksempel. Det er også veldig viktig å ha en konkret ide, et budskap eller hva man skal kalle det med det man gjør. Uten det blir det retningsløst og uten mening.

Odd Rune Har vært aktiv over et bredt spekter i Altas kulturliv.

Odd Rune Hansen - snekker og revymenneske, en blid sådan

Foruten å ha vært innleid underholdningsartist for store og små bedrifter siden begynnelsen av nittitallet har han vært aktor, instruktør og leder i to av kommunens revylag Altarevyen og Talvikrevyen. I de senere år har han nøyd seg med å være instruktør på lokalrevyene når han har vært med.

Ja det er for vanskelig å være både aktor og instruktør. Som instruktør er du nødt til å ha total oversikt. Det får du ikke hvis du også skal konsentrere deg om det å være artist på scenen.

Revylivet i Alta har blomstret i de siste årene, hva er grunnen til det?

Ja det er kjempeartig at revylivet har tatt seg opp. Jeg tror man kan si at det begynte i Talvik der revyen er tett på befolkningen og befolkningen tett på revyen. Så har det vært en smitteeffekt som har resultert i en oppblomstring av Altarevyen, revyen i Tverrelvdal, den nystartede Nordlysrevyen og andre. Det mest gledelig syns jeg det er med den store aktiviteten for barn og unge. Kulturskolen, grunnskolen, ungdomshuset, alle gir muligheten til den oppvoksende slekt til å stå på scenen og utfolde seg. Det er flott!

Hvordan ser du på revy – Finnmark for øvrig?

Den store møteplassen er jo revyfestivalen i Lakselv. BLØGG har gjort en helt fantastisk jobb med dette arrangementet. Det må jo være en av de revyfestivalene som går av stabelen hvert år som har levd lengst. Derfor syns

jeg det er helt bak mål når de får kritikk av typen ”Lapskausen var ikke salt nok, for lite kjøtt, for mye gulrot”. Jeg har hørt det med mine egne ører og det er helt på tryne. Det er for øvrig en stund siden jeg var der sist nå og har ikke fulgt så godt med. Det kan nok tenkes at det hadde vært lurt å utvikle konseptet og tilføre det noe nytt. Men jeg mener at revyfestivalen er en flott møteplass, et godt og inspirerende puff for revylagene i fylket. Kjempesterkt å holde det gående, all honnør til BLØGG for jobben de gjør.

Avslutter Odd Rune før han må haste videre til neste avtale.

*Deltagerne får instruksjon av kursleder Bjørn Sæther
Foto: Johanne Kjeldsberg, HATS*

Musikalkurs i Alta

21.—23. april var godt og vel tjue deltagere i alderen 17 til 57 år samlet til kurs i Alta der temaet var usikalsjangeren. Kurset var et ledd i samarbeidet mellom HATS og FRTV der økt kompetanse for barne— og ungdomsteaterinstruktører har vært målet..

Det første kurset i denne rekken ble avholdt i februar og inneholdt en metode for å jobbe fra ide til forestilling.

Ved denne anledning gikk man mer konkret til verks og praktiserte en metode som lignet mer på ”learning by doing”. Med utgangspunkt i en scene fra ”Les Miserables” fikk kursdeltagerne gjøre forarbeid, jobbe med sanginnstudering, legge arrangementer og regi foruten selvsagt å prøve seg som musikalartister.

Kursholder var Bjørn Sæther som regnes for å være en av de mest drevne innenfor musikalsjangeren her i Norge. Med seg hadde han pianist Ket Lødemel, som bl.a. har vært repetitør og kapellmester på ”West Side Story” da den ble satt opp i Oslo i vår.

Kurset ble en stor suksess, og HATS og FRTV er meget fornøyde med denne satsingen

I skrivende stund er det litt usikkert når neste Statista kommer ut.

Vi ønsker alle sammen en riktig riktig solfylt og GOD SOMMER!!!

STATISTA

Statista er laget av Finnmark revy- og teaterverksted.

*Tekst, foto og grafisk oppsett:
Øystein Skårset*

Finnmark revy- og teaterverksted

Postboks 177

9751 Honningsvåg

Tlf: 78 47 65 62

Mob: 90 72 01 90

E-post:

oystein.skarsset@nordkapp.kommune.no

Web:

<http://finnmark.revyverksted.no>

”Kultur handler om selve livet”

(fra Nordnorsk Kulturhistorie)

Idrett og kultur har alltid vært viktige områder i SpareBank 1 Nord-Norges samfunnsengasjement. Som en aktiv nordnorsk bank ønsker vi å støtte idrett og kultur på alle nivå, stort som smått.

Kultur- og idrettsarrangementene er en viktig del av hjertet i vår langstrakte landsdel. Derfor støtter SpareBank 1 Nord-Norge slike arrangementer. En rik og levende kultur skaper trivsel og tilhørighet.

Engasjement skaper tilhørighet!